

Prachtig tedere liefde

****

TO LOVE DUETS

Jan Martens / Frascati Producties

MIRJAM VAN DER LINDEN – 10/01/13, 00:00

Kimmy Ligtfoot en Steven Michel overtuigen van de eerste tot de laatste blik.

Zeg 'duet' en je zegt 'relatie', en negen van de tien keer ook 'liefde'. De jonge choreograaf Jan Martens, die onder de hoede is genomen van Frascati Producties en recentelijk ook het Amsterdamse stadsdansgezelschap ICK, heeft in twee choreografieën zowel het fenomeen duet als het fenomeen liefhebben (en dan de levenslange variant) onder de loep genomen. De stukken werden in 2011 voor verschillende talentplatforms gemaakt en vormen nu als tweeluik een krachtig statement over wellicht het meest gedramatiseerde onderwerp en de meest beproefde dansvorm ooit. Wat de duetten gemeen hebben, is dat de man en de vrouw elkaar vaak en diep in de ogen kijken. Bij *A small guide how to treat your lifetime companion*, gedanst door Steefka Zijlstra en Jan Martens zelf, heeft dat deze avond geen vonken tot gevolg. Alsof het accent net te veel op de poses lag en net te weinig op het gevoel waaruit die poses voortkomen of dat die poses kunnen oproepen. Toch is het concept sterk: de twee doorlopen in korte scènes alle facetten/fases van de liefde, van het zoekende samenzijn tot de rauwe fysieke confrontatie, de tederheid, de onmacht en de eenzaamheid. Martens vergroot eenvoudige, alledaagse bewegingen als een aanzet tot een omhelzing, een pompende borstkas of tegen elkaar kletsende buiken uit, en herhaalt ze op een fanatiek-minimalistische manier. Wat dat betreft lijkt hij wel op choreograaf Ann Van den Broek, bij wie hij danste. In *Sweat baby sweat* overtuigen Kimmy Ligtfoot en Steven Michel wel, naakt tot op hun ondergoed, van de eerste tot de laatste blik en zweetdruppel. Deze mensen kunnen en willen elkaar niet loslaten, letterlijk noch figuurlijk. Ze zijn fysiek en mentaal verstrengeld en tonen dat subliem in een langzaam en zeer gecontroleerd uitgevoerde sequentie van acrobatische, yoga-achtige

verstrengelingen, die alle spieren tot het uiterste doen trillen. Het heeft de intensiteit van het werk van iemand als Keren Levi, maar dan kaler. Zij balanceert op zijn bovenbenen, hij zit op haar gebogen knieën, samen maken ze koprollen. Hun handen zijn bijna permanent stevig om elkaars nek geslagen, zo houden ze elkaar in balans. Na de uitputtingsslag beginnen ze weer van voren af aan, nu nog meer verkleefd door een zoen zonder einde. De levenslange liefde is - we zien het gebeuren - kracht, vasthoudendheid, samenzijn. En net wanneer dit te veel van het goede dreigt te worden, bewegen de twee langzaam van elkaar weg, hun lijven wel nog steeds schokkend in dezelfde hartenklop. De net zo uitgerekte, maar veel zoetere en toegankelijker poëzie van singer-songwriter Cat Power ('As long as you are here I am too') neemt de ruimte en de zuurstof in die ruimte geleidelijk over. Prachtig.

Choreografie Jan Martens 8/1, Frascati, Amsterdam.
Tournee t/m november. janmartens.com